Nr. 3, 14. årgang, marts 2011

Pris 25 kr.

NYT FRA

HARE KRISHNA

RICHARD DAWKINS - EN LODRET LØGNER?

HENGIVEN TJENESTE

GAURA PURNIMA 2011

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Gaura Purnima 2011

Af Lalitanatha Dasa

Som altid er martsnummeret præget af Gaura Purnima, Sri Caitanya Mahaprabhus fremkomstdag, der i år falder lørdag den 19. marts. At det er en lørdag, giver håb om, at rigtigt mange kan møde op til festen i templet i København. Festlighederne starter både tidligt om morgenen med program op igennem hele dagen såvel som kl. 16 med *kirtana*, *abhiseka* (badeceremoni), forelæsning mm. Vi regner også med at kunne byde på en specialgæst til Gaura Purnima, uden dog at have fået nogen endelig bekræftelse endnu.

Nu startede vi i sidste nummer på at bringe en nyoversættelse af Srila Prabhupadas Perfect Questions, Perfect Answers (på dansk Perfekte spørgsmål, perfekte svar), men i anledning af Gaura Purnima bringer vi på Srila Prabhupadas side denne gang i stedet en sang om Caitanya Mahaprabhu af Narottama Dasa Thakura sammen med Srila Prabhupadas kommentar til sangen. Men vi har ikke glemt Perfect Questions, Perfect Answers, der fortsætter i næste nummer. Vi håber, det er i orden.

Vi fortsætter med vores oldtidsserie på side 16. Denne gang handler det om verdens største tilhuggede sten, som man finder i et afsides område i Libanon. Det er stadig et mysterium for arkæologerne, hvordan man i Oldtiden har kunnet flytte sten, der hver vejer lige så meget som to-tre Jumbojets.

På side 13 afslutter vi Kripamoya Prabhus artikel om strid imellem hengivne, en artikel, som vi har fundet interessant og relevant. Den tager udgangspunkt i hans mangeårige arbejde med *nama-hatta*-grupper i England, og meget apropos var et par stykker af os (nærmere betegnet Caitanya Candra Prabhu og jeg selv) i London i februar netop for at besøge et meget spændende og dynamisk *nama-hatta*-program. Det foregår i Østlondon og involverer nu efter kun et par år omkring 100 aktive hengivne. Vi kommer til at skrive mere om dette i de næste numre, men kan allerede nu sige, at vi har planer om at lancere et lignende program imellem os hengivne her i landet, hvilket efter planen også skulle komme til at få mere omtale her i *Nyt fra Hare Krishna*. Hæng ved, vi tror på, at det kan gå hen og blive helt spændende! Ld. ॐ

I dette nummer

Redaktionelt	2
Gaura Purnima	3
Hengiven tjeneste	6
Ved vejs ende	8
En menighed i strid	10
Richard Dawkins	13
Kirtana-festivaller i Sverige og Tyskland	16
Baalbek - en 800-tons løfteopgave	17
Ordliste	20
Børneside	21
Bengalsk madlavning	22
Gaura Nitais ønskeliste for marts måned og Gaura Purnima	23

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

© Copyright 2011, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153

Redaktion:

Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk

Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk

Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk

Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930

Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119

Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Gaura Purnima 2011

I anledning af Gaura Purnima 2011 bringer vi en sang af Narottama Dasa Thakura efterfulgt af Srila Prabhupadas egen kommentar til sangen.

Savarana-sri-gaura-mahima (gaurangera duti pada)

Sri Gaurangas herligheder

Vers 1

gaurangera duti pada, jar dhana sampada,
se jane bhakati-rasa-sar
gaurangera madhura-lila, jar karne pravesila,
hrdoya nirmala bhelo tar

Har man accepteret Herren Caitanyas lotusfødder som sin eneste rigdom, forstår man den sande essens af hengiven tjeneste. Ved ydmygt at lytte til Herren Caitanyas tiltrækkende og smukke *lilaer* renses ens hjerte straks for alt materielt snavs.

Vers 2

je gaurangera nama loy, tara hoy premodoy,
tare mui jai bolihari
gauranga-gunete jhure, nitya-lila tare sphure,
se jana bhakati-adhikari

Blot ved at synge navnet Sri Krsna Caitanya udvikler man med det samme kærlighed til Gud. Jeg lykønsker en sådan person ved at sige 'Bravo!' Hvis man føler ekstase og græder blot ved at høre om Caitanya Mahaprabhus transcendentale kvaliteter, forstår man med det samme de evige kærlighedsaffærer imellem Radha og Krishna.

Vers 3

gaurangera sangi-gane, nitya-siddha kori' mane,
se jay brajendra-suta-pas
sri-gauda-mandala-bhumi, jeba jane cintamani,
tara hoy braja-bhume bas

Den, der forstår, at Herren Caitanyas ledsagere er evigt befriede sjæle, bliver med det samme kvalificeret i sit næste liv til at komme til det sted, hvor Krishna, Nanda Maharajas søn i Vrindavana, har Sin bolig. Hvis man forstår, at der ingen forskel er på Gauda-mandala, hvor Herren Caitanya havde Sine *lilaer*, og Sri Vrndavana-dhamas transcendentale bolig, lever man i Vrindavana.

Vers 4

gaura-prema-rasarnave, se tarange jeba dube,
se radha-madhava-antaranga
grhe ba vanete thake, 'ha gauranga' bo'le dake,
narottama mage tara sanga

Den, der finder glæde i at lege i bølgerne i havet af Herren Caitanyas udbredelse af kærlighed til Gud, bliver med det samme en fortrolig hengivnen af Sri-Sri Radha-Madhava, uanset om en sådan hengiven er i den forsagende livsorden eller er husholder. Hvis en sådan person faktisk tager del i Herren Caitanyas *sankirtana*-aktiviteter og virkeligt forstår, hvad de er, er han altid befriet. Narottama Dasa higer efter hans selskab.

Herren Caitanyas lilaer er meget tiltrækkende

Af Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Dette er en sang af Narottama Dasa Thakura, hvor han priser Herren Caitanya. Gauranga refererer til Herren Caitanya, der har en lys hudfarve. En lyshudet person kaldes *gaura*, og siden Herren Caitanya var meget lys, nærmest ligesom smeltet guld, blev Han også kaldt Gaurasundara. Narottama Dasa Thakura synger, *gaurangera duti pada, jar dhana-sampada, se jane bhakati-rasa-sar*. Alle, der har accepteret Herren Caitanyas to lotusfødder, kan forstå den sande essens af hengiven tjeneste. Hengiven tjeneste er en meget vanskelig ting. Den kan ikke forstås af et almindeligt menneske. Som det står i *Bhagavad-gita*, ud af mange tusinde mennesker, der forsøger at opnå fuldkommenhed i menneskelivet, bliver kun nogle få faktisk fuldkomne og erkender selvet. Og ud af mange tusinde sådanne selvrealiserede personer er der kun én, der kan forstå Krishna. Og hvordan kan man engagere sig i Krishnas tjeneste uden

at forstå Krishna. Derfor er Krishnas hengivne tjeneste ingen almindelig ting. Men til alt held kan man, hvis man følger i Herren Caitanyas fodspor (*gaurangera duti pada*) ved at følge den vej, som Herren Caitanya viste, nemlig sangen og recitationen af Hare Krishna, meget let forstå, hvad hengiven tjeneste er. Derfor beder Narottama Dasa Thakura om, at man søger tilflugt hos Herren Caitanya og følger i Hans fodspor, for da kan man forstå essensen af hengiven tjeneste.

Herren Caitanyas *lilaer* er meget tiltrækkende, for det grundlæggende princip i Herren Caitanya Mahaprabhus bevægelse er sang, dans og indtagelse af Krishna-*prasada*. Han gjorde Jagannatha Puri til sit hovedkvarter, hvor Han sang og dansede og umiddelbart derefter sørgede for, at der blev serveret *prasada* til de hengivne. De var så fornøjede, at hver dag kom der flere hundrede mennesker for at synge og danse med Herren Caitanya. Tempelejeren, Orissas konge, Maharaja Prataparudra, havde en stående ordre til templtjenerne om at give Herren Caitanyas hengivne så meget *prasada*, som de ville have. Derfor er Hans aktiviteter meget tiltrækkende: syng, dans og spis *prasada*. Hvis man bliver fængslet af Herren Caitanyas aktiviteter, vil alle de snavsede ting i ens hjerte blive renset bort blot ved at synge, danse og spise *prasada*. Hjertet på enhver, der engagerer sig i denne bevægelse af sang, dans og indtagelse af Krishna-*prasada*, vil helt sikkert blive renset for alle urene materielle besmittelser. Narottama Dasa Thakura siger meget rigtigt, *gaurangera madhura-lila, jar karne pravesila, hrdoya nirmala bhelo tar*: hvis man gerne vil rense sit hjerte, skal man engagere sig i Herren Caitanyas bevægelse, altså Krishna-bevidsthed.

Herren Caitanya er så god, at hvis man blot tager Gaurasundara, Sri Krishna Caitanyas, hellige navn til sig, udvikler man omgående kærlighed til Gud. Generelt synger hengivne først *sri-krsna-caitanya prabhu nityananda*, for det første, man gør, når man renser hjertet, er at påkalde Herren Caitanya, Herren Nityananda og Deres ledsageres nåde. *Lila* betyder "lege" eller "aktiviteter". Uden ledsagere kan man ikke have *lilaer,* så Herren Caitanya Mahaprabhu var altid i selskab med forskellige ledsagere som Nityananda, Advaita, Gadadhara, Srivasa og mange andre hengivne. *Tar* betyder "hans," *hoy* betyder "det bliver til virkelighed," og *premodoy* sigter til udviklingen af kærlighed til Gud. Blot ved at synge *sri-krsna-caitanya prabhu nityananda* udvikler man omgående kærlighed til Gud. Til en sådan person siger Narottama Dasa Thakura "Bravo!" for at opmuntre ham i hans sang af Hare Krishna. På samme måde synger han, *jai bolihari*: "Godt. Fantastisk!"

Derpå synger han, *gauranga-gunete jhure, nitya-lila tare sphure*: hvis man påskønner Herren Caitanyas barmhjertighedsfyldte *lilaer* og mærker ekstase og somme tider gråd, hjælper den proces én til omgående at forstå Radha-Krishnas aktiviteter, der kaldes *nitya-lila*. Kærlighedsaffærerne imellem Radha-Krishna er ingen midlertidig ting. Her i denne materielle verden ser vi kærlighedsaffærer imellem unge mænd og piger, men det er midlertidigt. Det holder kun nogle få måneder, år eller måske lidt mere. Men så er det til helvede med al den kærlighed. Den varer ikke ved. Men hvis man virkelig ønsker vedvarende kærlighed, må man få adgang til Radha-Krishnas *lilaer*. Blot ved at påskønne Herren Caitanyas bevægelse kan man omgående få adgang til eller forstå Radha-Krishnas evige aktiviteter. Den, der kan forstå Radha-Krishnas transcendentale, evige *lilaer,* når den hengivne tjenestes højeste fuldkomne stadie.

I den næste linie står der, *gaurangera sangigane*. *Sangi-gane* betyder "ledsagere". Herren Caitanya er altid i selskab med andre: Han er ikke alene. Vi ser aldrig et billede af Herren Caitanya alene. I det mindste er Herren Nityananda eller Gadadhara Pandita der. Hvor Herren Caitanya var, ville der i virkeligheden være mange tusinde hengivne, der mødte op. Sådanne hengivne, især de, der var Hans allernærmeste venner, var *nitya-siddha.* I den hengivne tradition er der tre slags fuldkomne hengivne. Den ene kaldes *sadhana-siddha*. Dette sigter til en person, der meget nøje har fulgt de regulative anvisninger og derved har nået det fuldkomne stadie. At nå til det fuldkomne stadie ved at udføre de regulative principper kaldes *sadhana-siddha.* Der er en anden slags hengiven, der kaldes *krpa-siddha*. Han har ikke nødvendigvis

strengt fulgt de regulative principper, men igennem sin tjenestevillighed er han blevet specielt velsignet af den åndelige mester eller Krishna. Han ophøjes omgående til det fuldkomne stadie. Dette kaldes *krpa-siddha*. *Nitya-siddha* er den, der aldrig var forurenet af den materielle natur. *Sadhana-siddhaerne* og *krpa-siddhaerne* har formodentlig engang været påvirket af den materielle naturs urenheder, men *nitya-siddhaerne* har aldrig været i kontakt med den materielle natur. Alle Caitanya Mahaprabhus ledsagere er *nitya-siddhaer* eller evigt fuldkomne. Nityananda Prabhu er Balarama, Krishnas umiddelbare ekspansion. Advaita Prabhu er Maha-Visnu (Han er også Visnu-tattva). Gadadhara Prabhu er en ekspansion af Radharani, og Srivasa er en inkarnation af Narada. De er *nitya-siddha* eller evigt fuldkomne. De var aldrig ufuldkomne. De var aldrig i kontakt med materiel besmittelse. Vi må forstå, at Herren Caitanya Mahaprabhu, Krishna Selv, er transcendental, og på samme måde er Hans personlige ledsagere også *nitya-siddha* eller evigt transcendentale. *Se jay brajendra-suta-pas*. *Brajendra-suta* betyder Krishna. Blot ved at acceptere, at Herren Caitanyas ledsagere for evigt er frie, kan man straks blive ophøjet til Herren Krishnas transcendentale bolig.

Sri-gauda-mandala-bhumi. *Gauda* betyder Vestbengalen. Herren Caitanya åbenbarede Sig i Vestbengalen, Navadvipa, og Han oversvømmede især den del af landet med *sankirtana*-bevægelsen. Den landsdel har en særlig betydning, for den er ikke forskellig fra Vrindavana. Den er lige god som Vrindavana. At bo i Vrindavana og at bo i Navadvipa er én og samme ting. Narottama Dasa Thakura synger, *sri-gauda-mandala-bhumi, jeba jane cintamani*. *Cintamani* betyder den transcendentale bolig. *Tara hoy braja-bhume bas*. Hvis man blot forstår, at Navadvipas land ikke er forskelligt fra Vrindavana, lever man faktisk i Vrindavana. Man må ikke tro, at man lever i Bengalen eller noget materielt land. Stederne, hvor Herren Caitanya havde Sine *lilaer,* er lige så gode som Vrindavana.

Herren Caitanyas udbredelse af denne kærlighed til Gud sammenlignes med et hav (*rasa-arnava*). Hvad slags hav? Ikke det salte hav, som man ikke kan smage på. Vandet fra dette hav er så godt, at hvis man blot drikker en enkelt dråbe, vil man have mere og mere af det. Det er ikke almindeligt havvand, som man ikke engang kan smage en dråbe af. Derfor kaldes det *rasarnava*. I dette hav er der forskellige bølger. Et hav er ikke i ro, for det er ikke upersonligt eller tomt. Havet danser altid med bølger, og på samme måde er der hele tiden bølger på det hav af transcendental kærlighed til Krishna, som Herren Caitanya introducerede, og hele tiden lyden af dem. Man skal dykke dybt ned i dette hav. Hvis man kender hemmeligheden og siger: "Lad mig dykke dybt ned i havet af den transcendentale kærlighedsbevægelse, som Herren Caitanya introducerede," bliver man straks en af Radha og Krishnas fortrolige hengivne.

Derfor slutter Narottama Dasa Thakura denne sang med at synge, *grhe ba vanete thake, 'ha gauranga' bo 'le dake*. Det er ikke nødvendigt at blive en omvandrende munk eller opgive sit familieliv og sin omgangskreds. Man kan blive, hvor det passer én, uanset om det er som husholder, *brahmacari*, *vanaprastha* eller *sannyasi*. *Vanaprasthaer* og *sannyasier* forventes at bo udenfor byerne. *Vanete* betyder "skov". Tidligere plejede de, der var i åndelig bevidsthed, at bo i skoven for at være fri for bylivets virvar. Men det er ikke muligt nu om dage. I denne tid kan ingen gå ud i skoven. Det kræver træning, men ingen er øvet i det. Derfor anbefales det generelt, at man lever sammen med sine venner, hustru og børn. Det er helt i orden, men man skal engagere sig i den Krishna-bevidste proces, sådan som den blev introduceret af Herren Caitanya. Det er ikke svært. Det afgørende er, at man accepterer Herren Caitanyas bevægelse med sang, dans og indtagelse af Krishna-*prasada*. Selv hvis man lever med sin familie, er det intet problem. Man kan blot sætte sig ned, synge Hare Krishna, danse og derefter spise Krishna-*prasada*. Det kan alle gøre. Derfor synger Narottama Dasa Thakura, at det er lige meget, om man er *brahmacari*, *grhastha* eller *sannyasi*. Han synger: "Hvis du har taget disse livsprincipper til dig, vil jeg gerne være sammen med dig, for du er en hengiven af Herren Caitanya." Sådan slutter Narottama Dasa Thakura sin sang. ॐ

Hengiven tjeneste

Af Dandaniti Devi Dasi

I denne måned skriver forskellige hengivne om, hvilke tjenester de holder mest af at gøre for Krishna, eller som har inspireret dem mest i deres Krishna-bevidste liv. Næste gang er det din tur til at skrive! I slutningen af artiklen kan du læse om næste måneds tema.

Madhavasraya Dasa:

Der er mange tjenester, jeg kan godt lide at gøre for Krishna! Det, jeg bedst kan lide, er at være på alteret. Især kan jeg godt lide at være på alteret om morgenen. Der er en helt speciel stemning om morgenen, når man kommer for at vække Sri-Sri Gaura-Nitai. Der er helt stille i templet; der er en særlig ro, som ikke er der resten af dagen. Når man banker på døren ind til alteret og er den første, der får lov til at se Sri-Sri Gaura-Nitai, er det en helt fantastisk oplevelse. Jeg kan også godt lide de andre tjenester på alteret: at lave *puja*, ofre *bhoga* og så videre, men morgentjenesten har en særlig plads i mit hjerte.

Min anden yndlingstjeneste er at lave hjemmeprogrammer med min kone Madhavapriya Devi Dasi. Der er en helt specielt sødme over at tjene de hengivne sammen. For mig er det, hvad hele *grhasta-ashramaen* drejer sig om. Det giver en helt speciel energi i hjemmet og i ens forhold til ens ægtefælle. Jeg kan absolut anbefale det!

Nalini Matu:

Jeg kan kun være taknemmelig overfor Adityavarna, der fik sat mig i gang med at hjælpe hende med at sy Sri-Sri Gaura-Nitais dragter og lave Deres smykker. Fra jeg var helt ung, elskede jeg at designe mit eget og mine børns tøj. Jeg kunne ikke udøve denne hobby i Danmark, eftersom man ikke er privilegeret med en mesterskrædder her. På det tidspunkt havde jeg ingen anelse om, at jeg kunne bruge denne hobby i Sri-Sri Gaura-Nitais tjeneste. Mens jeg hjalp med at sy Deres dragter, følte jeg mig virkelig lykkelig og fuld af energi, og min tilknytning til Dem er også forøget – det er alt sammen Deres og Adityavarnas barmhjertighed. Al ære til Sri-Sri Gaura-Nitai og Deres hengivne.

Lalita-Gopinatha Dasi:

Når jeg tænker på tjeneste til Krishna, kommer jeg med det samme til at tænke på de tjenester, der har været mest udfordrende, og som jeg har lært mest af, både personligt og med hensyn til at udvikle Krishna-bevidsthed.

1. *Padayatra* - Det er asketisk, men hvad er bedre end *prasadam*-distribution, at danse, synge og distribuere bøger og have det sjovt samtidigt?

2. Tempel-kommandør – Dette var ikke noget, jeg ønskede, men jeg overgav mig til det og "gjorde det nødvendige". Det betød, at jeg var tvunget til at forstå min lillebitte position i verden, og hvor mange fejl jeg havde. Jeg realiserede, at hvad jeg troede var kultiveringen af *bhaktilata bija,* mange gange var kultiveringen af visse ukrudtsplanter. Imod slutningen af denne tjeneste var jeg meget bedre i stand til at værdsætte de hengivne, jeg gjorde tjeneste

sammen med og se deres gode kvaliteter, og jeg havde mulighed for at vokse, modnes og bede om tilgivelse for mine forseelser. At sætte sig selv i en situation, hvor man er uden for sin komfortzone, er altid frugtbringende, selv om det oftest er svært. Krishna sætter os aldrig på en prøve, som vi ikke er i stand til at bestå; det er simpelt hen vores personlige ønsker, der til tider kan stoppe os. Heldigvis giver Krishna os flere tests, og ofte finder vi os selv i lignende situationer. I det tilfælde kan vi se, at vi har brug for at lære noget og derfor endnu engang har mulighed for at gå igennem den test, vi måske tidligere dumpede i. Forhåbentligt bestod jeg, hvad jeg "kærligt" kalder TK-testen – den vil jeg virkelig helst undgå igen! ☺

Madhan Bihari Dasi:

Jeg blev som meget ung tiltrukket af Krishna-bevidsthed. Men det var først, da jeg boede sammen med de hengivne og udførte hengiven tjeneste, at jeg virkeligt forstod betydningen af Krisnas barmhjertighed og medlidenhed. Igennem denne proces, ved at tjene de hengivne og min åndelige mester og ved at få deres velsignelser, fandt jeg en indre kærlighed til Deiteterne. Jeg havde længe set op til tjenesten som *pujar*i, og da jeg endelig selv fik lov, kunne jeg mærke den store tilfredsstillelse og glæde, der var ved at give sig selv 100 % til Krishna og Hans barmhjertighed.

Jeg fik lov til at være *pujari* for Radha-Madhan Bihari i Peru. Denne tjeneste har betydet meget for mig og er nok den tjeneste, der har sat sine dybeste spor i mig som hengiven og som person. Det er den oplevelse, jeg har savnet mest, da jeg flyttede til Denmark.

Men Krishna hører altid, hvad vi har på hjerte, og for fem år siden fik jeg min første Govardhana-Sila. At være *pujari* for Govardhana-Sila er den største gave, jeg nogensinde har fået, og en tjeneste jeg holder meget af. Goverdhana-Sila er så barmhjertig og fuld af tilfredsstillelse og glæde. Siden jeg begyndte på den tjeneste, har det været muligt for mig at tage til Vrindavana hvert år og lave Govardhana Parikrama på Govardhana Puja-dagen og besøge alle de hellige steder, alle templerne og de smukke Deiteter og beundre de fantastiske *pujarier*. Disse oplevelser anser jeg i dag som mit liv og sjæl. De giver mig inspiration og kræfter til at forsætte som hengiven, og som Sripada Aindra Prabhu siger: Vores inspiration er Back to Godhead. Velkommen hjem, Vrindavana Dhama.

Madhana Bihari Dasis personlige Deiteter

Skriv:

Din yndlingshistorie i Srimad-Bhagavatam

Har du en yndlingshistorie i *Srimad Bhagavatam*? En historie eller passage, der gav dig en særlig indsigt, eller som du blot holder af at læse/høre? Skriv og fortæl! Og husk, at ved at recitere denne *Srimad-Bhagavatam* vil alt det, der plager vores hjerter praktisk taget forsvinde, og kærlig hengiven tjeneste vil manifestere sig i vores hjerter. Deadline fredag den 15. marts.

Ved vejs ende

Af Gaura Hari Dasa

Vrindavana, Indien. En åndelig oase midt i den materielle verden. Her nedsteg Krishna, Guddommens Højeste Personlighed, for fem tusinde år siden i egen person. Her udfører Han stadig Sine transcendentale *lilaer*, Sine fortryllende lege, for dem, som har øjne til at se. I Vrindavana byggede Srila Prabhupada Krishna-Balarama-templet, der altid summer af liv, specielt i weekenden, hvor mange fra Delhi og andre byer i nærheden benytter lejligheden til at komme og se Gaura-Nitai, Krishna-Balarama og Radhe-Syama.

Templet genlyder af ekstatisk *kirtana*. Folk kommer og går, bøjer sig ned, løfter armene og synger, klapper i hænderne og danser eller folder hænderne i ydmyg, stille bøn til Herren. Det er blevet aften, og jeg er kommet til *Gaura-aratik* for at suge stemningen til mig og hente inspiration og styrke, inden jeg skal tilbage til Oslo, hvor jeg har slået rødder i sneen. Som sædvanlig er der mange mennesker, familier med børn, og stemningen er løftet.

Jeg får dog øje på en ældre mand, som ikke ser ud til at have det så godt. Han er vel ikke et af Guds kønneste børn, og det er tydeligt, at han har problemer med helbredet. Med sorte rande under øjnene går han duknakket og åndsfraværende rundt i menneskemængden, ligesom i sin egen verden. Jeg kommer til at se, at han i hånden holder en gennemsigtig pose. Den er fuld af små plasticdåser som dem, man køber piller og medicin i på apoteket. Jeg bliver overvældet af en pludselig medfølelse, blandet med påskønnelse for Herrens barmhjertighed.

Nogle gange kommer man ud for sådanne situationer, hvor dybere indsigt ligesom pludselig kommer til én. Jeg ser for mig denne mands liv som en lang lidelseshistorie, vel egentlig ikke så forskellig fra mange andres. En langsom, smertefuld vandring hen mod det endelige nederlag, døden. Men der er også et opløftende element – han er kommet til Krishna-Balarama i sin nød, så hans liv er trods alt ikke helt spildt.

Hvor tit er det ikke sådan, at vi først kommer til Herren, når vi ikke har noget håb tilbage. Sønderknuste og berøvet alt – penge, venner, helbred – stavrer vi ind i templet og kaster os grædende ved Krishnas fødder. Alt virker håbløst, men i virkeligheden er vi kommet til et meget vigtigt vendepunkt i livet.

I den materielle verden er der ikke noget håb, ikke noget at fejre, uanset hvor stor en succes, vi måtte tro os at være. Men hvis vi bare kunne tage os sammen, bide hovedet af al skam og vende os til Krishna med oprigtig følelse, oprigtig anger over at have vendt Ham ryggen, ikke bare én, men mange gange – da er det som om helt nye horisonter åbner sig foran os.

Som det siges: Når nøden er størst, er hjælpen nærmest. Med andre ord, så længe vi tror os selv i stand til at løse vores problemer, kommer Krishna os ikke til hjælp. Vi må først forstå, at uden Krishna er vi fortabte. Hverken penge, godt helbred eller kærlig familie og venner kan hjælpe os i kampen for tilværelsen. Yderst set er Krishna vores eneste ven, men Han venter på, at vi skal vende os til Ham for hjælp.

Hvorfor hjælper Han os ikke, før vi beder om det? Fordi Han i virkeligheden bare ønsker netop det. At vi skal vende os til Ham, erkende, at vi er totalt og aldeles afhængige af Ham, og vise lidt taknemmelighed for alt det, Han har gjort for os. ”Hvad har Gud gjort for mig? ”spørger vi måske. Svaret er: Alt.

Nityo nityanam, cetanas cetananam, eko bahu nam yo vidadhati kaman. Krishna er en person, ligesom vi er personer. Forskellen på Ham og os er, at Han helt alene har forsynet os og alle andre levende væsener med alt, vi behøver, og det lige siden tidernes morgen. Men hvorfor lader Han mig så lide?

Krishna er ikke skyld i vores lidelser. Det er vi selv, helt og holdent. Krishna har ikke sendt os til denne materielle verden, som ifølge Ham selv

i *Bhagavad-gita* er *duhkalayam asasvatam*, fuld af lidelse og uden nogen tilflugtssteder. Vi valgte selv at komme her, og derfor er det os, som må erkende vores fejltagelse og igen vende os til Krishna. Når vi gør det, er alle vores problemer forbi – ikke efter nogen tid eller om nogle år, men øjeblikkeligt. Vi må dog holde fast ved den beslutning og ikke igen vende os bort. Så længe vi er hos Krishna, så længe vi tjener Ham med liv og sjæl, har vi ingen, absolut ingen, problemer.

Så jeg så for mig, at denne mand med sin pose fuld af medicin endelig var kommet til vejs ende, at han var kommet til Krishna. Så på trods af hans sørgmodige fremtoning, eller måske på grund af den, blev jeg ekstatisk ved synet af ham. Ekstasen var blandet med smerte, men de store hengivne er enige om, at den største, mest intense ekstase i åndeligt liv er blandingen af lykke og sorg, som udspringer af kærlighed til Krishna og medfølelse med de betingede sjæle. ॐ

Billeder fra Krishna Balarama Templet i Vrindavana.

En menighed i strid
Del 3

Af Kripamoya Dasa

Dette er tredje og sidste del af Kripamoyas essay om strid imellem hengivne. Kripamoya Prabhu fortæller om flere af de faktorer, der kan give anledning til misforståelser imellem hengivne, og runder af med nogle anbefalinger til uddannelse af hengivne, så konflikter kan reduceres.

Ændringer

Prøv at indføre ændringer i en gruppe, og konflikt er uundgåelig! I konfliktsituationer er forandring næsten altid den udløsende faktor: nogle foreslår en ændring, og andre modsætter sig den! Hvor som helst man har nogle mennesker, der mødes fast som en gruppe, har man i praksis en organisation. Folk, der studerer, hvordan organisationer virker, uanset om de er små som en *nama-hatta*-gruppe eller store som en landsdækkende religiøs organisation, har gjort opmærksom på, at de indeholder seks elementer: mennesker, systemer og en struktur efterfulgt af mål, ressourcer og en kultur. Alle disse elementer kan ændres, og man skal huske på, at når man ændrer et hvilket som helst af disse seks elementer, påvirker det de fem andre.

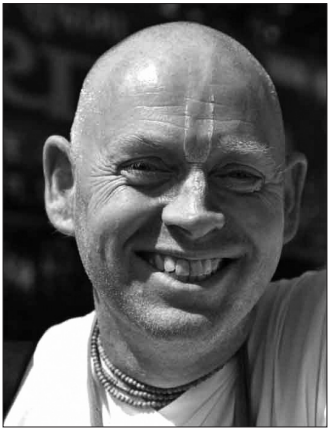

Kripamoya Dasa

I én forstand bryder religiøse organisationer som ISKCON sig aldrig om at ændre noget som helst. Vores gebet er bevarelsen af det uforanderlige, Guds evige budskab. Men alligevel har vi en organisation, der vokser, og i takt med at flere folk slutter sig til, ændrer de fem andre aspekter af ISKCON sig også for at imødekomme dem. Dette resulterer ofte i en konflikt imellem de uforanderlige instruktioner, som Srila Prabhupada gav, og måden, som de omsættes til praksis på, som kan være foranderlig i overensstemmelse med, hvordan Samfundet udvikler sig. Srila Prabhupada bemærkede selv, at hans disciple ikke skulle ændre noget som helst, og at han havde givet alt i sine bøger. Men han sagde også, at vi skulle bruge vores hjerner til at "udvide *sankirtana*-bevægelsen mere og mere". Med disse to instruktioner har vi et utal af mulige konfliktsituationer!

Det er måden, forandring bliver håndteret på, der giver problemer. Ofte foreslås og gennemføres forandringer for hurtigt for en gruppes medlemmer til at kunne følge med. Alle bør føle sig så sikre og trygge som muligt, imens forandringen bliver diskuteret og ført ud i livet. Selv hvis forandringen er helt Krishna-bevidst, vil der være uenighed, hvis der ikke tages de rette hensyn, og der sker den behørige forberedelse. Nogle medlemmer kan modsætte sig en forandring, men den, der foreslår forandringen, bør aldrig få andre til at føle, at de står i vejen for gruppens aktiviteter, hvis de ikke kan se værdien af forandringen. De, der vil indføre en forandring, gør også klogt i at huske på, at det ikke er garanteret, at forandringen vil føre til et godt resultat, og at man kan gøre mere skade end gavn ved presse den igennem. En hengiven, der foreslår en ændring, bør ideelt set tale den igennem med to andre, som han har et trygt forhold til. Han bør bede dem sætte værdien af den foreslåede ændring på prøve ved at stille skrappe spørgsmål og bore i hans motiver og bevæggrunde til at ville have en sådan ændring. Hvis der fortsat er enighed om det gode i ændringerne, må man få identificeret to udprægede

grupperinger inden for gruppen og give dem særlig opmærksomhed. De to grupperinger er: 1) de, der vil blive påvirket af ændringen, og 2) de, der er mest respekteret og bliver mest lyttet til og vil hjælpe andre til at tilpasse sig de nye forandringer.

Glem ikke, at folk søger en åndelig gruppe på grund af den stabilitet, de ofte ikke kan finde i en hurtigt forandrende verden. Det er derfor ikke unaturligt for medlemmer af en sådan åndelig gruppe at modsætte sig forandring. På den anden side kan en gruppe ikke undgå at skulle tilpasse sig skiftende omstændigheder for fortsat at kunne tjene sine medlemmer. Gruppelederen bør tillade medlemmerne at komme med forslag, og ved at lade dem investere deres egne ideer i den foreslåede forandring bør han mere og mere få dem til selv at "eje" forandringen. Han bør behandle dem, der modsætter sig forandringen, nænsomt og hensynsfuldt. I stedet for at tromle deres argumenter ned bør han forsøge at finde ud, hvad deres virkelige problem med forandringen er, og vie sin opmærksomhed til det. Modstand kommer fra en frygt for forandring, og det er denne frygt, som det er nødvendigt at forholde sig til. En autoritær ledertype kan finde denne proces vanskelig. Effektivitet i kommunikation er i enhver organisation ofte kriteriet for dens organisationsmæssige sundhed. Folk vil have brug for at forberede sig på og blive trænet op til enhver forandring af den rolle, som de bliver bedt om at tage. De, der arbejder professionelt med kommunikation, tager træning meget alvorligt.

Kommunikation

Hvis de rigtige folk i en gruppe undlader at kommunikere, vil andre gøre det for dem. Folk vil ofte få svar på deres spørgsmål eller få information om, hvad der foregår, fra andre kilder. Imidlertid kan den slags jungletrommeinformation ofte være fordrejet, overdrevet og udelade vigtige oplysninger. Ledelsen har derfor brug for et kommunikationssystem, der ligesom jungletrommen når ud til alle dele af gruppen. Gruppens medlemmer må udarbejde en kommunikationsstrategi for, hvad der skal kommunikeres, hvem der gør det, og, vigtigst af alt, hvordan det gøres. De spørgsmål indenfor ISKCON, som oftest er genstand for jungletrommefortolkning og derfor har brug for ordentlig kommunikation, er nuværende og foreslåede ændringer i ledelse og struktur og grundene til dem, vores historie og udvikling, visioner og mål, den økonomiske situation, forhold til andre grupper og lokalsamfund, meninger om aktuelle spørgsmål, bestemte strategier og filosofiske spørgsmål. Budskabet, som medlemmerne bør få, når der kommunikeres til dem, er "Fordi denne information vedkommer Bevægelsen, vedkommer den også jer."

Information kommunikeres opad såvel som nedad. Selv om ISKCON er en uddannelsesbevægelse, hvor træning og viden løber nedad mod de nytilkomne, er det også overordentligt vigtigt for Samfundet at lytte til enhver form for information fra sine nyeste medlemmer. Eksempler på 'nedadgående' kommunikation er møder, meddelelser, nyhedsbreve, årsrapporter, personlige breve og udstillinger. 'Opadgående' kommunikation kan omfatte forslagskasser og svar på spørgeskemaer, telefonopkald og breve. Det skal ligeledes bemærkes, at der også kommunikeres en form for information, når man kommer for sent eller er fraværende, og når antallet af medlemmer daler.

Prædikanten bør altid tage i betragtning, hvilke metoder folk foretrækker, og hvilke de ikke bryder sig om. Den vigtigste kommunikationsevne er ikke at kunne tale eller skrive, men at kunne lytte. Når man lytter, skal der gives fuld opmærksomhed til den, der taler, og man bør holde øje med de følelser, der ligger bag ordene. Afbryd ikke med det samme, når du hører noget, du ikke er enig i. Tag hensyn til talerens synspunkt, før du svarer. Vær villig til at lade andre have det sidste ord. Dygtig lytning får taleren til at føle sig værdsat, fordi han mærker, at han bliver hørt.

Træning

Så godt som alle hengivne, der er involveret i

en lokal *nama-hatta*-gruppe, vil være frivillige. De fleste af disse vil mangle færdighederne til at gøre den opgave, som de har meldt sig frivilligt til, uanset hvor ligetil den måtte være. Træning garanterer, at opgaven gøres godt, og udtrykker værdsættelse af personen. Det giver ham en større chance for at lykkes med opgaven og have det godt med at gøre den. At lede grupper, tale fra *sastra*, prædike, lede *kirtana*, lave mad til *prasadam* og aflægge besøg hos nytilkomne til hengiven tjeneste kræver alle en vis faglig kunnen. De er alle aktiviteter, som vi opfordrer frivillige til at tage del i, men som ISKCON tilbyder meget lidt træning i, om nogen overhovedet. Måske er dette en refleksion af, hvor lidt træning værdsættes i ISKCON. Kun ganske få hengivne kommer til ISKCON med professionelle færdigheder. Hvis de gør det, bør man drage fuld nytte af dem.

Konflikter kan opstå, når folk, der bliver udset til en bestemt opgave, ikke kan gøre den tilfredsstillende. De fleste opgaver i ISKCON har ingen arbejdsbeskrivelse. At en person mislykkes i at opfylde en rolle, kan skyldes, at en del af den ikke engang var kendt af ham. Den slags nederlag kan være meget forstyrrende for en person og påvirke hans følelse af selvværd så meget, at han trækker sig ud af gruppen. Der bør være en naturlig familieånd og et venskab i en *nama-hatta*-gruppe, men på samme tid har alle med en opgave brug for at vide præcist, hvad den indebærer, hvad begge parter forventer, og omfanget af støtte og tilsyn, der tilbydes. I tilfælde af at forskellige personer har forskellige forventninger, er der en potentiel konflikt. Gruppemedlemmerne skal opleve, at de opnår en vis praktisk succes. Planlæg mål, der nemt kan nås, siden en følelse af at præstere noget virkeligt kan løfte gruppens motivation i vejret. ॐ

Oprindeligt bragt i ISKCON Communications Journal, januar 1994. Tilgængelig på Internettet, se http://content.iskcon.com/icj/2_1/kripamoya.html.

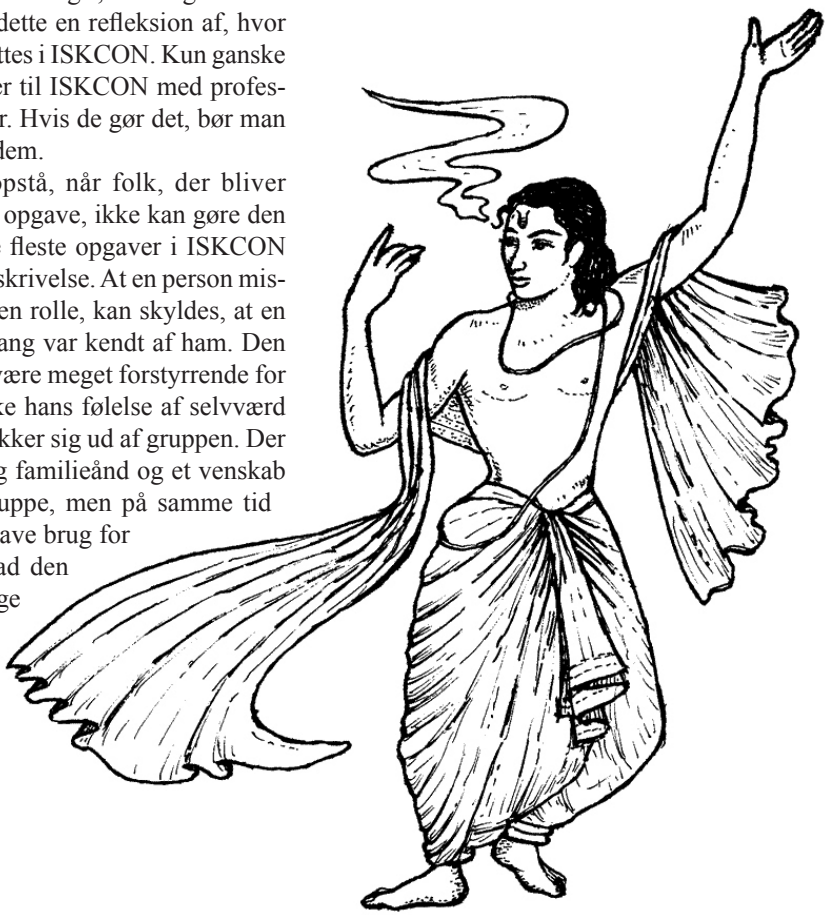

Hare Krishna Hare Krishna Krishna Krishna Hare Hare
Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare

Richard Dawkins - lodret løgner eller bare uvidende

Af Lalitanatha Dasa

Fra www.intelligentdesign.dk.

Ateisten og evolutionsbiologen Richard Dawkins er en vor tids kendte personligheder. Imens nogle af os nok vil tillade at betvivle hans kvalifikationer, når han udbreder sig om religion og teologi, har mange sikkert indtryk af, at han er en solid videnskabsmand, der, som det forventes af videnskabsfolk, holder sig til solide, veldokumenterede kendsgerninger, når han besvarer videnskabelige spørgsmål. Virkeligheden er en anden.

Se f.eks. hans svar, da han for nylig blev stillet følgende spørgsmål:

"Ud af alle beviserne, der bruges til støtte for evolutionsteorien, hvilket vil du sige er det stærkeste, mest uigendrivelige bevis, der støtter teorien?"

Her følger Dawkins svar:

> Der er en enorm mængde beviser fra alle mulige områder, og det er vanskeligt at udvælge én bestemt form for bevis, der er vigtigere end noget andet. Der er fossilerne, der er beviserne fra den geografiske spredning, der er beviset fra rudimentære organer. For mig er det mest tvingende bevis måske fra nulevende dyr, specielt fra biokemiske sammenligninger af de genetiske, molekylære beviser.
>
> Hvis man tager en hvilken som helst gruppe af dyr og identificerer det samme gen i forskellige dyr, hvilket man virkelig kan gøre, for bogstaverne i DNA-koden er den samme kode i alle dyr, så man kan faktisk finde et gen, der er det samme i f.eks. alle pattedyr. Således er der et gen, der kaldes *FOXP2*, som er et par tusinde bogstaver langt. De fleste af bogstaverne er de samme i alle dyr, så man ved, at det er det samme gen. Og når man så går igennem dem, kan man bogstaveligt talt tælle det antal bogstaver, der er forskellige.
>
> Så i tilfældet med *FOXP2*, hvis man tæller antallet af bogstaver, der er forskellige imellem mennesker og chimpanser, er det kun ca. 9. Hvis man tæller antallet af bogstaver, der er forskellige imellem mennesker og mus, er det omkring 30 (jeg ved det ikke præcist). Faktisk har frøer også genet, og her vil vi finde et par hundrede [bogstaver], der er forskellige.
>
> Så man kan tage hvilke som helst to dyr – kænguru og løve, hest og kat, menneske og rotte – og tælle forskellen på bogstaver i et bestemt gen, og når man indtegner dem i et diagram, opdager man, at de danner et perfekt forgrenende hierarki.
>
> Det er et træ, og hvad andet kunne det være end et [evolutionært] stamtræ. Og så gør man det samme for et andet gen. Efter at have fået *FOXP2's* stamtræ frem, gør man det samme for et andet gen og et andet og endnu et. *Man får hver gang det samme stamtræ*!
>
> Dette er et overvældende stærkt bevis. Den eneste måde, man kunne sige, at dette ikke beviser, at evolutionen er sand, er ved at sige, at den intelligente designer, Gud, bevidst ønsker

at lyve for os, bevidst ønsker at bedrage os.

Sagde Richard Dawkins altså. Unægteligt et stærkt bevis for evolution – det skal med det samme indrømmes. Spørgsmålet er så, hvad er der mere at sige om Dawkins stærkeste bevis for evolutionsteorien? Svaret ligger lige for. Dawkins påstand er en lodret usandhed.Enten er han en bevidst løgner eller også simpelthen uvidende. I begge tilfælde burde han ikke åbne munden.

Lad os først se på en grafisk fremstilling af det, som Dawkins hævder:

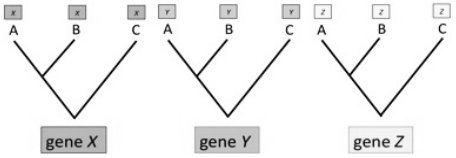

Denne illustration viser et studie af generne for arterne A, B og C, og vi ser, at de alle har et eksemplar af generne X, Y og Z. Som Dawkins bemærker det, udviser disse gener så høj en grad af lighed, at de genetisk set er det samme "ord" i A, B og C. Efter at have fastslået gensekvenserne og talt forskellene får vi i alle tilfælde det samme forgrenende mønster: C er den mest forgrenede gruppe, og A og B er tættere beslægtet med hinanden, end nogen af dem er med C.

Hvis dette virker for abstrakt, kan man som en analogi tænke sig, at illustrationen repræsenterer tre børn i en menneskefamilie: Alan, Bill og Claire.

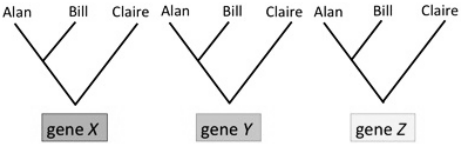

Her blev Claire født først, imens Alan og Bill blev født senere og faktisk er tvillinger. Hav dette mønster i baghovedet og husk, at hvis disse mønstre viser de faktiske slægtskaber, udelukker det nødvendigvis andre mulige mønstre, der f.eks. viser, at Alan og Claire er tvillinger.

Dawkins hævder altså, at når biologer laver genetiske sammenligninger, støder de altid på det samme evolutionære stamtræ og finder aldrig noget i denne retning:

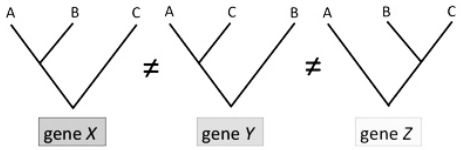

Her giver genet X én historie, imens generne Y og Z giver modstridende historier, hvilket angives af tegnet "≠". Kun ét af disse træer kan være sandt. Eller de kunne også alle være falske, men hvis et af dem er sandt, må de andre nødvendigvis være falske. Tænk igen som nyttig analogi på Alan, Bill og Claire:

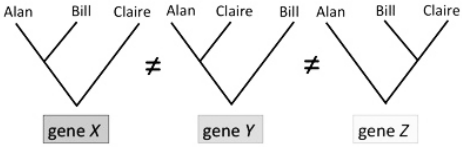

Hvis Alan og Bill virkelig er tvillinger og yngre end Claire, kan de andre mønstre ikke være sande. Tænk på din egen familie. Er der nogen tvivl om, hvem der er yngst og ældst blandt jer søskende, eller hvem der er tvillinger, hvis I har sådan nogen iblandt jer?

Så Dawkins hævder altså, at vi aldrig støder på sådanne uoverensstemmelser, som repræsenteres af de sidste to skitser, i virkelige genetiske data. Vi finder altid det samme træ.

Det er en lodret usandhed, og Dawkins, der er tidligere Professor of the Public Understanding of Science ('professor for offentlighedens forståelse af videnskaben') på universitetet i Oxford, burde ikke fortælle sine publikummer dette eller bringe det på tryk.

Virkelige gener modsiger hinanden hele tiden. Se f.eks. skitsen på næste side:

Her er netop et eksempel, der præcis svarer til rodet med Alan, Bill og Claire som givet ovenfor. Churakov og kolleger (1) konstaterede, at fem gener støttede det første mønster,

hvor mennesker og bæltedyr er tættest beslægtet. Ni gener støttede en modstridende teori, hvor mennesker og elefanter er tættest beslægtet, imens otte gener støttede den tredje mulighed, nemlig at elefanter og bæltedyr er nærmere slægtninge med mennesker længere væk. I modsætning til hvad Dawkins hævder, kunne Churakov intet klart mønster afdække, men fandt kun modstridende stamtræer, når han sammenlignede forskellige gener. Der er hundredvis af lignende forskningsresultater.

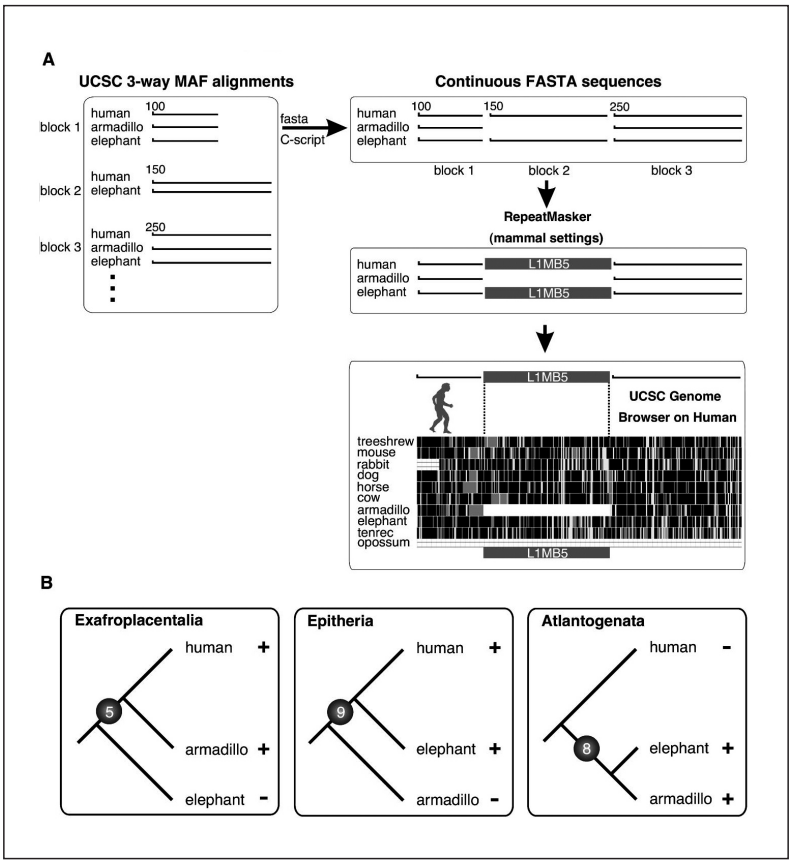

I virkeligheden er problemet med afvigende genetiske fylogenier i dag et helt område for sig indenfor den komparative biologi. Hvis Dawkins ikke er klar over dette, burde han ikke udtale sig om emnet. Og hvis han kender til det, må vi konstatere, at han spreder lodrette løgne. I så fald er spørgsmålet, om Dawkins mest er videnskabsmand eller ateistisk propagandamager.

For dem, der gerne vil gå dybere med emnet, refereres der herunder til fire ud af flere hundrede mulige videnskabelige artikler, der diskuterer problemet med, at de molekylære stamtræer ikke stemmer overens med evolutionisternes forventninger:

(1) Gennady Churakov, Jan Ole Kriegs, Robert Baertsch, Anja Zemann, Jürgen Brosius og Jürgen Schmitz*: Mosaic retroposon insertion patterns in placental mammals*, Genome Research, marts 2009

(2) James H. Degnan og Noah A. Rosenberg: *Gene tree discordance, phylogenetic inference and the multispecies coalescent.* Trends in Ecology and Evolution Vol.24 No.6, 2009

(3) Arcady R. Mushegian, James R. Garey, Jason Martin and Leo X. Liu: *Large-Scale Taxonomic Profiling of Eukaryotic Model Organisms: A Comparison of Orthologous Proteins Encoded by the Human, Fly, Nematode, and Yeast Genomes*, Genome Research, april 1998

(4) Antonis Rokas, Nicole King, John Finnerty og Sean B. Carrolla: *Conflicting phylogenetic signals at the base of the metazoan tree*, Evolution and Development 5:4, 346–359 (2003) ॐ

Kirtana-festivaler i Sverige og Tyskland

Den kommende sommer 2011 byder på to festivaler, som alle danske hengivne og venner opfordres til at deltage i, hvis det er muligt. Sidst i juli bliver der stor skandinavisk festival på Almviks Gård i Sverige, og i slutningen af august og begyndelsen af september byder Hare Krishna i Tyskland på en *kirtana*-festival nær Leipzig.

Almvik sommerfestival 2011

Almviks Gård, Sverige, fra den 18. til den 24 juli.

Hvert år er der festival og seminaruge på Almvik, og i år bliver det ekstra spændende. Ikke blot er der det sædvanlige seminarprogram, der byder på spændende forelæsere som Smita Krsna Maharaja, Narayani Devi Dasi, Devaki Devi Dasi, Ratna-Bhusana Bhusana Dasa og Sahadeva Dasa. Som noget nyt byder Almvik også på tre dage med *kirtana*-nektar med besøg af Bhakti Brnga Govinda Swami, Bhakti Caitanya Swami, Bhakti Rasamrta Swami, Srutakirti Prabhu, Praghosa Prabhu og Madhava Prabhu.

De svenske hengivne håber allerede nu, at dette kan blive en tvær-skandinavisk begivenhed og har derfor kaldt den Scandinavian Bhakti Sangam Festival i håb om, at så mange hengivne som muligt fra hele Norden møder op til nogle dage midt i Almviks sommerskønne svenske natur.

Programmet bliver som følger:

Lørdag 16.7: Ratha-yatra i Stockholm
Søndag 17.7 – torsdag 21.7: Almvik-seminar
Fredag 22.7 – søndag 24.7: Scandinavian Bhakti Sangam Festival

Priser for deltagelse for hele ugen (men man kan også nøjes med nogle dage) inklusive overnatning, *prasadam* og deltagelse i programmerne ligger mellem 1500 til 2000 skr. Det billigste ophold får man, hvis man overnatter i sit eget telt, men der er også mulighed for at bo i *asrama* eller have sit eget værelse. Se nærmere detaljer på http://festivals.nu/ . Tilmelding kan ske via e-mail til contact@festivals.nu. *Nyt fra Hare Krishna* kan også formidle kontakten til Almvik for jer, der ikke har adgang til e-mail.

Kirtana-mela, Tyskland

Fra mandag den 29. august til lørdag den 3. september organiserer en gruppe tyske hengivne et af de største *kirtana*-arrangementer i mange år. Formålet er at have *kirtana* i op til 12 timer om dagen, så man rigtig kan dykke ned i de hellige navne, og det tegner til at blive en begivenhed af de helt store. Man regner med, at omkring 800 hengivne møder op for at være sammen med nogle af vores bedste *kirtana*-ledere som Bhakti Brnga Govinda Swami, Lokanatha Goswami, Radhanatha Swami, Kadamba Kanana Swami, Indradyumna Swami, Sacinandana Swami, Madhava Prabhu m.fl.

Festivalen finder sted i et ferieresort nær Leipzig. Inkluderet i programmet er også et stort *harinama*-optog i Leipzig med mange hundrede hengivne. Nærmere detaljer, tilmelding osv., se: http://www.kirtana-mela.com/ ॐ

Vedisk oldtidshistorie

Baalbek - en 800-tons løfteopgave

Af Lalitanatha Dasa

En kvindelig receptionist tog telefonen: "Brødrene Dyring."

Brødrene Dyring er et hævdvundet Roskilde-baseret firma med speciale i kranarbejder.

Jeg præsenterede mig først og fortsatte: "Jeg ringer for at spørge, om I kan hjælpe mig med at flytte 800 tons en kilometer og derefter anbringe dem i seks meters højde."

"Det kan vi sagtens, bare vi må gøre det over flere gange," svarede damen.

"Nej, det er en 20 meter lang stenblok, der er 3,5 meter høj og 3 meter bred. Den skal flyttes i ét stykke."

"Du milde, jeg tror altså ikke, vi har kraner i Danmark, der kan klare den opgave. Vi bliver nok nødt til at hente en kran hjem fra udlandet på en eller anden måde. Hvor ligger stenblok-ken præcist?

"I det nordøstlige Libanon ca. 70 km fra Beirut."

"Laver du sjov med mig?"

Jeg forklarede, at jeg sådan set var alvorlig nok, men var ved at skrive en artikel om verdens største megalitter, som man finder i en oldtids-mur i Libanon. Tre store stenblokke på hver 800 tons er blevet udhugget fra et nærliggende sten-brud, transporteret en kilometer og anbragt i en mur i seks meters højde med så stor præcision, at man ikke kan få en nål ind imellem dem. For mange tusinde år siden.

Jeg fortalte, at jeg var nysgerrig efter at vide, om moderne ingeniører kunne klare den opgave. Damen syntes, det var interessant et spørgsmål, så vi talte lidt frem og tilbage, og jeg blev også stillet videre til en ingeniør, som jeg sludrede lidt med.

Det er ikke en umulig opgave med moderne kranteknologi. Indtil 1970'erne havde man godt nok ikke kraner, der kunne løfte meget mere end 400 tons. Men i de sidste årtier er løftekapaciteten steget så voldsomt, at nu kan verdens største kran, der ligger i Kina, løfte hele 20.000 tons. Opgaven med at flytte 800 tons skulle kunne lade sig gøre i dag.

Uden moderne teknologi, men med håndkraft og behændighed alene er det dog straks en helt anden historie. Uden at gå i alt for mange detaljer mener arkæologerne, at 40.000 mænd har været nødvendigt for at flytte og løfte de 800 tons (i parentes bemærket vejer en Boeing 747 omkring 340 tons). Hvordan man skulle organisere så mange mennesker er en logistisk opgave i sig selv, som arkæologerne heller ikke har givet noget nærmere svar på. Der ville også være mange andre vanskeligheder. Hvis terrænet eller underlaget, som stenene skulle rulles, væltes eller trækkes henover, ikke var blevet jævnet og forstærket til at kunne bære den store vægt, ville stenene synke ned i jorden. Imidlertid viser terrænet i Baalbek ikke tegn på at være blevet planeret og funderet på den måde. At det hele ydermere skulle være foregået i en sten- eller bronzealderkultur, hvor de stærkeste materialer var sten og bronze, gør sagen endnu mere problematisk.

Alligevel støder vi på dem over hele verden. I Mellem- og Sydamerika, i Egypten, i Mellem-østen, i Indien og Fjernøsten. Overalt finder vi, at mennesker i en ukendt fortid kunne tumle med sten på flere hundrede tons, anbringe dem højt oppe i mure og tilpasse dem med millimeteragtig præcision. Hvordan kunne de gøre det? Og hvor-for gjorde de det, siden de tilsyneladende kunne have opnået det samme ved at dele stenene op i mindre, mere håndterlige stykker?

Som sagt er de største af disse megalitter fra Baalbek i Libanon. Lokaliteten huser i dag ruinerne af Romerrigets største tempelkompleks med fire imponerende templer til ære for Jupi-ter, Venus, Bacchus og en fjerde mindre gud. Men selv om romerne omkring år 200 opførte, hvad der afgjort var et imponerende kompleks

i sig selv, er det mest imponerende det, som de byggede det ovenpå. På stedet lå resterne af en meget ældre struktur, der havde mure af megalitter, hvor de gennemsnitlige sten var på 300 tons, og tre særligt store sten, som nu er kendt som 'trilithon', vejede hver 800 tons og var anbragt der i seks meters højde. To endnu større megalitter på henholdsvis over 1000 og 1200 tons ligger stadigvæk i et stenbrud en kilometer derfra. Af en eller anden grund blev de aldrig flyttet.

Hvad står vi overfor her? Stenalderfolk, der med muskelkraft og udholdenhed alene udrettede det, som i dag trodser enhver forestilling? Eller resterne af en fortidig avanceret, verdensomspændende kultur fra en tid så fjern, at moderne arkæologer ikke kan få sig selv til at tro, at den overhovedet har eksisteret? Stammer det fra den tid, som Vedaerne kalder Dvapara-yuga, hvor mennesker var kæmper i sammenligning med mennesker af i dag? Var der dengang store vismænd, der beherskede teknologier, som moderne mennesker ikke engang kan eller tør forestille sig, såsom manipulering med materie fra subtile tilstande til grove manifestationer, levitering og flytning af fysisk genstande med mental kraft? Uanset svaret stiller Baalbek vores forestillingsevne på prøve. ॐ

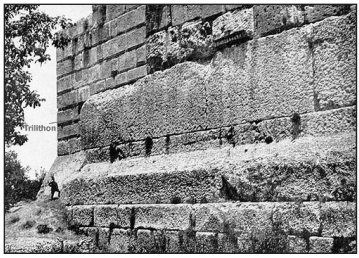

Trilithon, tre sten på 800 tons, ses her i muren i Baalbek. Stenene er de største i noget bygningsværk i verden. Bemærk deres forvitring i sammenligning med de bagvedliggende sten i de romerske mure. Nogle hævder, at trilithon-stenene er fra romertiden, men forvitringen fortæller om en væsentligt højere alder end de relativt uforvitrede sten fra romertiden. Hvis alle stenene var indgået i bygningsværket fra samme tidspunkt af, skulle man også forvente den samme grad af forvitring.

Den ene af to megalitter, som stadig ligger tilbage i stenbruddet i Baalbek. Stenen på over 1000 tons er aldrig blevet flyttet af en uvis grund. Var den for tung selv for dem, der kunne transportere de lidt mindre megalitter på 800 tons? Blev arbejdet af en eller anden grund afsluttet, før det var færdigt?

Verdens største megalit på over 1200 tons. Heller ikke den er blevet flyttet fra stenbruddet i Baalbek.

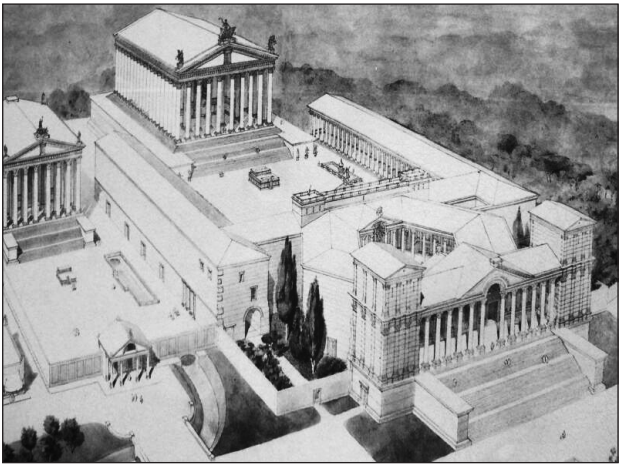

Sådan forestiller man sig, at Baalbek har set ud i sin romerske storhedstid. Tempelkomplekset var det største noget sted i Romerriget. Roms kejsere valfartede til denne afsides egn i udkanten af imperiet for at tilbede Jupiter. Panoramaet herunder over nutidens Baalbek giver også en ide om stedets tidligere storhed.

Gaura-Nitais ønskeliste for marts måned og Gaura Purnima

Alter
ghee, gerne økologisk
lommetørklæder (hvide)
viskestykker med forskellige farver (grøn, rød og hvid)
øklogisk flydende honning
safran
friske blomster

Køkken
ny elkedel af god kvalitet
solid og effektiv dåseåbner
urteknive
nye forklæder af bomuld

Bhoga (økologisk så vidt muligt):
ghee
økologisk mælk
økologisk smør
økologisk yoghurt/tykmælk naturel
rørsukker
gur/jaggery
honning
mandler
diverse nødder (cashew, hasselnødder, valnødder mm.)
diverse kerner (solsikkekerner, græskarkerner, sesamfrø mm.)
tørrede frugter (dadler, abrikoser, figner, rosiner mm.)
mælkepulver
kikærtemel
hele kikærter
økologisk grahamsmel
koldpressede olier (oliven, raps, solsikke)
frisk frugt og grønt

(Fortsættes side 23)

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen
bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)
bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste
brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere
Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.
dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion
ekadasi: den ellevte dag efter fuld- eller nymåne
Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana
grhastha: en husholder eller gift menneske
harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')
japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).
japa-mala: kæde, man tæller på under japa
Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldre. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.
karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier
kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans
maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi
nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv
prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed
Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri
sadhu: en hellig mand
samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død
sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden
sannyasi: munk i forsagelsens livsorden
sastra: de åbenbarede skrifter
vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.
yajna: offerhandling
yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.
yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

Trinavarta

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

Trinivarta var en dæmon, der var Kamsas tjener. Han kom til Vrindavana som en hvirvelvind. Han tog Krishna på sine skuldre og fløj højt op i luften med Ham. Krishna blev lige så tung som et bjerg og trak ham ned. Herefter greb Krishna fast om hans hals og slog ham ihjel. ॐ

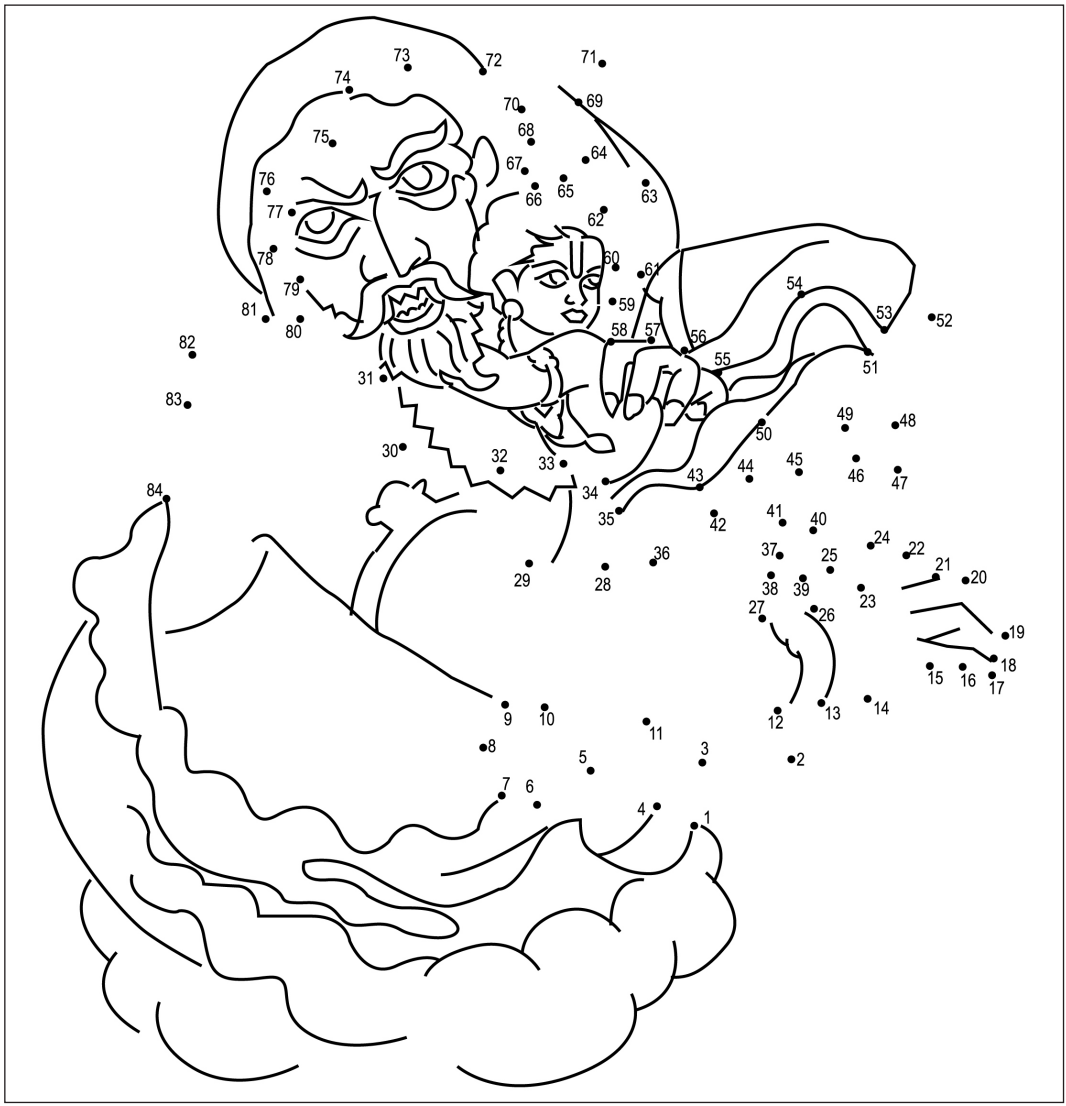

Det Krishna-bevidste køkken

Transcendental madlavning og kogekunst

Ved Dandaniti Devi Dasi

Bengalsk madlavning: Principper eller opskrifter?

Som jeg nævnte i første del af serien om "Bengalsk madlavning á la Srila Prabhupada ", lavede Prabhupada de fleste ting "på slump". Når han målte krydderier af, gjorde han det i hånden, og når han lavede dej til *purier*, var det også efter håndens fornemmelse.

Ingredienser

1 stor ananas
3 spsk. ghee
1-2 tørrede røde chili
½ spsk. hel spidskommen
½ spsk. hel koriander
½ tsk. kardemommefrø, stødt
½ tsk. garam masala eller ¼ tsk. stødt kanel og ¼ tsk. stødt nellike
100 g rørsukker eller jaggery
1 dl rosiner eller tørrede solbær

Prabhupada opfordrede dog også sine disciple, i særdeleshed Yamuna Devi, til at skrive opskrifter ned og udgive kogebøger, så andre hengivne kunne lære af dem. I *Caitanya-caritamrta* skriver Prabhupada: "Vi opfordrer vores kogebogsforfattere til at inkludere disse fine retter, som beskrives af den erfarne forfatter Srila Kaviraja Goswami." (*Caitanya-caritamrta*, *Madhya* 3. 47., betydning).

Jeg må indrømme, at jeg finder det vanskeligt at lave alle disse retter alene ud fra beskrivelserne i *Caitanya-caritamrta.* Heldigvis har vi inden for køkkenkunsten en *parampara*, der starter med Srila Prabhupada selv efterfulgt af disciple som Yamuna Devi, Bhakti Caru Swami og mange andre, der blev personligt oplært af Prabhupada.

På den første Gaura Purnima, som Srila Prabhupada fejrede i USA, lærte han nogle af sine disciple at tilberede en række af Herren Caitanyas yndlingsretter. Indbefattet var *laphra vyanjana* (se sidste nummer af *Nyt fra Hare Krishna*), *amrita madhura* (en slags *srikhand* eller yoghurtdessert), *payasa* (*kheer* eller søde ris), *bhaji* (stegte grønsager), *charchari* (en tør *sabji* eller grønsagsret) og *ananas kismish chatni* (ananaschutney med rosiner).

En del af disse opskrifter findes i Yamunas kogebog Lord Krishnas Cuisine – The Art of Indian Vegetarian Cooking. Hvis man ikke allerede har et eksemplar af bogen, kan den bestilles over saxo.com for lidt under 300 kr. plus forsendelse.

Et andet sted, man kan studere Gaura Purnima-opskrifter, er på hjemmesiden

http://www.harekrsna.com/practice/prasadam/feasts/menus/gaura_purnima/recipes1.htm. Her finder man en menu på "Gaurangas Sankirtana Feast", der blandt andet indbefatter denne opskrift på ananaschutney, som Prabhupada lavede den.

Ananaschutney med rosiner / ananas kishmish chatni

Fremgangsmåde:

1. Skræl ananasen og skær den midterste hårde del fra. Skær ananasen i terninger og gem saften.

2. Varm ghee'en over middelvarme. Steg chili, spidskommenfrø og korianderfrø heri, til de bliver en anelse mørkere. Kom ananasstykker, saft, kardemommefrø og garam masala eller stødt kanel og nellike i. Kog retten over lav til middelvarme under jævnlig omrøring, til ananasen er blød, og saften er fordampet. Rør oftere hen imod slutningen, så chutneyen ikke brænder på.

3. Tilsæt sukker og rosiner og kog retten over lav varme, mens der røres konstant, indtil chutneyen er tyk og skinnende. Server ved stuetemperatur. Kan opbevares i køleskab 3-4 dage. ॐ

(**Ønskeliste...**, fortsat fra side 20.)

Seva:
køkkenhjælpere til søndagsfest
lave salat til søndagsfest (oplæring finder sted)
rengøring af tempelrum (1 time dagligt)
rengøring af gangarealer (½ time dagligt)

Donationer:
blomsterkranse: 200 kr./uge
sponsor af søndagsfest: 1508 kr.
kontante donationer til nyt alter

Kontante donationer kan indsættes på giro (Danske Bank): 6170277 eller konto (Nordea) 2128-6881118945

IBAN: DK5120006881118945, SWIFT: NDEADKKK. Husk at mærk din donation, hvis du ønsker, at den skal gå til noget specifikt, f.eks. "Alter".

Henvendelser vedrørende ønskelisten kan ske til templet på tlf. 4828 6446 eller e-mail: iskcon.denmark@pamho.net.

Gaura Purnima Seva: 64 retter mad til Sri-Sri Gaura-Nitai

På Herren Caitanyas åbenbaringsdag ønsker vi at glæde Sri-Sri Gaura-Nitai ved at tilbyde ikke mindre end 64 retter mad. Gaura-Nitai får til daglig fire *bhoga*-ofringer/måltider. Tidligt om morgenen får De sødsager fremstillet af mælk såsom *sandesh, srikhand* osv. Til morgenmad får De almindeligvis frugt og grød, til frokost ris, dal og *sabji,* og om aftenen varm mælk med frisk og tørret frugt.

I *Bhagavad-gita* siger Krishna:

patram puspam phalam toyam
yo me bhaktya prayacchati
tad aham bhakty-upahrtam
asnami prayatatmanah

"Hvis man med kærlighed og hengivenhed tilbyder mig et blad, en blomst, en frugt eller lidt vand, vil jeg tage imod det." (Bg.9.26)

Derfor opfordrer vi alle hengivne til at gå i køkkenet og tilberede en ret eller to til glæde for Sri-Sri Gaura-Nitai på denne dag. For at lave mad til Deiteten i templet skal man være indviet af en åndelig mester, men hvis man ikke er det, kan man stadig deltage ved at tilberede retter, der laves uden brug af ild.

Man kan f.eks. lave salat, raita, frugtsalat, srikhand (yoghurtdessert), simply wonderful (søde kugler lavet af mælkepulver, smør og sukker), frugtkugler lavet af tørrede frugter og nødder, eller man kan tilberede forskellige nektariske drikke såsom mango-lassi, bananlassi eller andre frugtdrikke. Hvis man gerne vil have mere inspiration eller opskrifter, er man velkommen til at henvende sig til Dandaniti på nedenstående e-mail/tlf.

De hengivne, der ønsker at gøre brug af templets køkken, bedes på forhånd kontakte Caitanya Candra Prabhu eller Dandaniti Mataji. Ligeledes skal man også aftale, hvis man har brug for ingredienser udover det, man selv medbringer eller det, der falder i kategorien ris, dal og krydderier, der er faste varer i køkkenet.

Hvis man ikke selv er i stand til at gå i køkkenet på denne dag, kan man støtte denne *seva* ved at give et økonomisk bidrag eller medbringe frisk frugt, grøntsager eller andre af de ingredienser, der står på Gaura-Nitais ønskeliste for denne måned.

For at holde regnskab med, hvor mange retter vi kan forvente, må man gerne på forhånd kontakte Dandaniti, der vil lave en liste over de 64 retter og hvem, der laver hvad. Listen er ikke bindende, men vi vil gerne have et fingerpeg om, hvor mange der ønsker at deltage i denne lykkebringende *seva*.

"Sri Caitanya Mahaprabhu var behaget, fordi Han så, hvor fint så mange forskellige retter var blevet tilberedt til Krishna. I virkeligheden bliver alle mulige forskellige slags *prasada* tilberedt til Krishna, ikke til folk, men de hengivne indtager *prasada* med stor glæde."

(*Caitanya Caritamrta, Madhya* 3.64, betydning)

dandaniti@krishna.dk tlf. 5927 1930. rnscaitanya@gmail.com tlf. 4828 6446

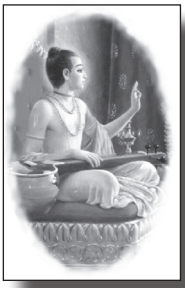

Ræven og kragen

En ræv så engang en krage flyve af sted med et stykke ost i sit næb og sætte sig til ro på en gren i et træ for at nyde sin mad.

”Det vil jeg have, for jeg er en ræv,” sagde Mikkel til sig selv og gik op til foden af træet.

”God morgen, smukke unge frøken Krage,” råbte han. ”Hvor ser du godt ud i dag. Hvor dine fjer dog skinner, hvor dine øjne dog lyser. Jeg er sikker på, at din stemme må overgå alle andre fugles, ligesom din yndige skikkelse gør det. Lad mig høre bare én sang fra dit næb, så jeg for alvor kan prise dig som Fuglenes Dronning.”

Kragen løftede hovedet og begyndte med det samme at skrige, som krager gør. Men i samme øjeblik hun åbnede munden, faldt ostestykket til jorden, og ræven snuppede det med det samme.

”Tak for det,” sagde Mikkel. ”Det var alt for nu. Til gengæld for din ost vil jeg give dig et godt råd for fremtiden: stol aldrig på dem, der smigrer dig.” ॐ

(Fabel af Æsop)

Marts 2011

Tirsdag	**1.3**	**Bryd fasten imellem 7:01–10:35** **Sri Isvara Puris bortgang**
Torsdag	**3.3**	**Siva Ratri**
Lørdag	**5.3**	**Srila Jagannatha Dasa Babajis bortgang** **Sri Rasikananda Prabhus bortgang**
Tirsdag	**1.3**	**Bryd fasten imellem 7:01–10:35** **Sri Isvara Puris bortgang**
Torsdag	**3.3**	**Siva Ratri**
Lørdag	**5.3**	**Srila Jagannatha Dasa Babajis bortgang** **Sri Rasikananda Prabhus bortgang**
Tirsdag	**8.3**	**Sri Purusottama Dasa Thakuras fremkomst**
Onsdag	**16.3**	**Ekadasi (mahadvadasi, faste fra korn og bønner for Amalaki vrata Ekadasi)**
Torsdag	**17.3**	**Bryd fasten imellem 6:20–10:19** **Sri Madhavendra Puris bortgang**
Lørdag	**19.3**	**Gaura Purnima: Sri Caitanya Mahaprabhus fremkomst (faste til måneopgang)**
Søndag	**20.3**	**Jagannatha Misras festival**
Lørdag	**26.3**	**Srivasa Panditas fremkomst**
Onsdag	**30.3**	**Ekadasi (mahadvadasi, faste fra korn og bønner for Papamocani Ekadasi)**
Torsag	**31.3**	**Bryd fasten imellem 6:44–9:10** **Sri Govinda Ghosh’ bortgang**
Fredag	**8.4**	**Sri Ramanujacaryas fremkomst**
Tirsdag	**12.4**	**Rama Navami: Herren Sri Ramacandras fremkomst (faste til middag)**

Alle henvendelser til:

Nyt fra Hare Krishna

Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse, Tlf.: 5927 1930

Girokonto 1-688-3204, E-mail: lalitanatha@krishna.dk